

опасность. По него испращяхъ нѣколко стрѣлы, та
го ранихъ, нѣ легко: само единъ отъ другары-ты му,
министръ-тъ на зиманіе-даваніе-то ся уби и другы
двѣма быдохъ уловени и земени като робіе въ Цари-
градъ.

Слѣдъ това Българе-ти, кои-то почитаха като
богъ царя си, распалихъ ся отъ праведенъ гнѣвъ за
причиненъ-тъ имъ обидѣ отъ Гърцкѣ низость
и направихъ да имъ заплатятъ скѣпо Гърци-ти
за лукаво-то си покушеніе камъ любимыа имъ
Господаръ. За малко врѣмя всечкѣ Цареградска
околность ся обърна на прахъ и пепелъ: Чър-
квы, манастире, Царскы палати все изгоряхъ отъ
Българы-ты; великолепни-ти стѣлпове и статуи около
манастиръ Св. Мамы быдохъ испотрошени и сравнени
съ земѣ-тъ; всечко пространство отъ Босфора до
Черно море наши-ти опустошиха и разграбихъ, а
колкото Гърцкы робіе имъ паднѣхъ въ рѣкѣ, тѣхъ
избихъ. Оттамъ Крумъ отиде въ Тракийскыа Херсо-
несъ и на пѣтя всечко, що срѣщна, прѣдаде го на
огнь; прочютый за хубость-тъ си и ягчинъ-тъ си
мость надъ рѣкѣ Атиръ (Кара-су) быде разваленъ
отъ Българы-ты; градове: Силиврія, Даонъ, Родо-
сто, Апра, Ганосъ и другы по оныя мѣста все быдохъ
съсипани и разграбени, а жителе-ти имъ изсѣчени
такожде отъ Българскы рѣцѣ. Само градове Ираклія
и Паніимъ, защото бѣхъ добръ укрѣпени: първый съ
ягкы стѣны, а второй съ много защитницы, немо-
жахъ да станѣтъ жертвѣ на Българскѣ-тъ мсть.
Жителе-ти, отъ Апра и Ганосъ, кои-то бѣхъ забѣ-